

Бліц-інформ

Білоруси щомісяця купують у Чернігові товарів на 600 тисяч доларів

Лише один із провідних білоруських операторів, котрий спеціалізується на шопінг-турах (подорожі за покупками), за останній місяць привіз до Чернігова 3500 білорусів.

«Таких турсервісів, як він, ще два. Отож щомісяця на закупки в Чернігів приїждять у середньому 10 тисяч білорусів, — зазначає народний депутат України від Чернігова Анна Романова. — Як правило, до Чернігова приїждять по 2 – 3 члени родини і витрачають за один приїзд у середньому по \$200. Загалом це приблизно 14 мільйонів гривень на місяць».

Виставка Геннадія Єршова

У Національному архітектурно-історичному заповіднику «Чернігів стародавній» відкрито персональну виставку до 20-річчя творчої діяльності скульптора Геннадія Єршова «Увічнені у бронзі». Він є автором низки пам'яників в Україні, Польщі та інших країнах Європи.

В експозиції представлені фоторепродукції пам'яників, графіка та реалізації скульптур. Виставка проходить під патронатом маршала Поморського воєводства Польщі Мечислава Струка, Союзу Солідарності Гданського регіону, «Фундації Ательє Єршов» (Гданськ, Польща).

Геннадій Єршов народився в Чернігові в українсько-польській родині. Тут минули його дитинство і юність. Навчався у Львівському державному інституті прикладного та декоративного мистецтва (1988 – 1991 рр.), в Українській академії мистецтв (1991 – 1995 рр.). Брав участь у багатьох виставках, давно влаштував свої персональні виставки.

Від 2001 року скульптор живе в місті Гданську (Польща). Проте часто буває в Чернігові, творить для двох держав — України й Польщі.

В Україні Єршовим створені, зокрема, пам'ятник «Пам'ять Чорнобиль» (до 10-річчя Чорнобильської трагедії, м. Чернігів); пам'ятник «Літописець» (до 900-ліття Першого з'їзду князів Київської Русі, м. Любеч, Чернігівщина), пам'ятник Петру Прокоповичу — всесвітньо відомому бджоляру (с. Пальчики неподалік Батурина), пам'ятник Іванові Мазепі на Валу.

Польське фото в Чернігові

Скульптор Геннадій Єршов започаткував у Польщі благодійний проект «Мистецький міст Чернігів – Гданськ», спрямований на об'єднання творчих особистостей двох країн. У рамках цього проекту до Чернігова приїхав Войцех Мілевський, ветеран «Солідарності», учасник подій кінця 1980-их – початку 1990-их років у Польщі.

Запашним короєм і щирими душевними піснями зустрічали відомого польського фотохудожника, який свого часу був особистим фотографом Леха Валенси, у великому читальному залі обласної бібліотеки ім. В. Короленка. Тут відбулося відкриття виставки світлин Войцеха Мілевського «Що нам дала «Солідарність». В експозиції також представлені світлин Януша Ридзевського. У роботах обох майстрів — етапи боротьби Польщі за свою незалежність.

Дякуємо за підтримку газети

Редакція «Світ-інфо» висловлює щирі вдячності українцям діаспори Орісі і Федору Ткаченкам за підтримку видання нашої газети. Пані Оріся — племінниця видатної української діячки Софії Русової.

Редакція дякує також пані Ірині Ващук за підтримку газети. Пані Ірина очолює відому, авторитетну в українській діаспорі громадську організацію — Суспільну службу України, централь якої — в Торонто (Канада), а відділення є і в нашій країні, зокрема в Чернігові. У Суспільній службі, як і в багатьох інших організаціях українців закордоння, знають нашу газету, схвалюють її державницьку, демократичну позицію.

Бюджет наповнять алкоголь, цигарки, а тепер — і гральний бізнес та проституція

1 У документі автор стверджує, що проституція легалізована в більшості розвинених країн Євро-союзу. Сказано обережно, не про більшість від усіх країн ЄС, а від «розвинених», що треба розуміти так, ніби вони й розвинулися завдяки проституції, а от інші «недорозвинулися». (А взагалі можна ж гагати: в країнах ЄС ще дещо «розвинене» — зарплати, пенсії, соціальний захист). Далі стверджується, що нелегальність проституції в Україні грає на руку криміналітету. І на решті чи не основне: ця нелегалізованість завдає збитків держ-

бюджету, «завдає» тим, що «не додає» грошей, які можна було б одержати від цього бізнесу.

Пояснювальна записка до законопроекту говорить: «Державний бюджет не отримує доходу від проституції у вигляді податків та інших платежів у бюджет. Таким чином, проституція потребує цивілізованого державного регулювання, закріплення соціальних гарантій по-вій, а також це додаткове джерело надходжень у бюджет».

Крім того, стверджує депутат, відсутність державного регулювання призводить «до розвитку сфери торгівлі людьми, на-

сильницького втягування в тому числі неповнолітніх до секс-бізнесу». Звернімо увагу: не млявість закону, не безкарність злочинців призводить до викрадення і торгівлі людьми, втягування їх у секс-бізнес, а «відсутність державного регулювання» проституції. Відрегулюймо — і все буде гаразд.

Крім «соціальних гарантій по-вій», новий законопроект обіцяє ще й зменшення безробіття. Цебто по-вій і сутенери будуть офіційно, з трудовими книжками, працевлаштовані, платитимуть податки, в тому числі на соціальну сферу, на пенсії грома-

дьянам, котрі за віком уже не в змозі займатися проституцією.

Вище говорилося, як уміло правителі вбивали двох зайців, сполучив народ, котрим тоді легше керувати, і ще й заробляючи на цьому гроші. Нова ідея узаконення проституції також убиває, мінімум, двох зайців: моральна деградація нації і підміна соціально-економічних реформ чимось куди простішим.

Дивуватися нема чого. Адже проституція в нас давно узаконена і без ухвалення законопроектів. Політична.

Петро АНТОНЕНКО

Міністри з подвійним громадянством

Міністр економічного розвитку України Айварас Абромавичус збереже литовське громадянство, хоча закони передбачають його втрату

Про це сказав заступник міністра внутрішніх справ Литви Ельвінас Янкавічус: «Міністр внутрішніх справ схвалив пропозицію департаменту міграції не застосовувати щодо пана Абромавичуса процедури позбавлення громадянства. Нинішнє правове регулювання надає таке право».

Закон Литви про громадянство передбачає, що особа позбавляється литовського громадянства, якщо служить на державній службі іншої держави без дозволу уряду Литовської Республіки».

Завідувачка відділу у справах громадянства департаменту міграції Дайва Вяжикаускайте повідомила, що відомство дотримується позиції про те, що положення закону не має застосовуватися до осіб, яким дозволено мати громадянство Литви та іншої держави.

Яресько каже, що має 2 роки на відмову від громадянства США

У міністра фінансів Наталії Яресько є 2 роки для відмови від американського громадянства. «Я дію тільки в полі чинного законодавства. У мене є 2 роки, щоб його (американське громадянство) віддати. Є ціла система і процедура в Америці», — відповіла міністр на запитання, чи відмовилася вона від американського громадянства.

Українське громадянство Абромавичус і Яресько отримали у грудні 2014 року після призначення їх міністрами уряду України.

Отримали терміново, похапцем, адже міністрами та й загалом державними службовцями України

можуть бути винятково громадяни нашої держави.

Литовське і американське законодавство інші. У Литві допускається подвійне громадянство, і навіть якщо громадянин Литви працює державним службовцем іншої держави, він не втрачає литовського громадянства, якщо на таку службу за кордоном має дозвіл литовської влади. У США існує «ціла система» виходу із громадянства, яка дозволяє аж 2 роки подвійного громадянства, поки людина виїде із громадянства США.

Але в Україні своє законодавство. Ним чітко передбачено лише єдине українське громадянство і жодного подвійного. Тобто, якщо людина має від народження чи отримала громадянство України, вона не може бути громадянином іншої держави, навіть якщо та держава допускає в себе подвійне громадянство. Це стосується всіх. То неже міністрів, інших держслужбовців, олігархів, дехто з яких має по два і більше паспорти, це не стосується?

Листи читачів нашої газети

Коштовний дар осередку імені святого Андрія

Стараннями Товариства української мови (США), просвітницьку працю якого вже багато років очолює самовіддана українська діячка професор Віра Боднарчук, від громади осередку імені св. Андрія (осередок був заснований 40 років тому на Флориді, один із засновників — сенатор Павло Юзик, канадець українського походження, на його честь названо бібліотеку при осередку) в дар Миргородській бібліотеці імені Галини Король надійшов значний масив цінної національної літератури. Великий розділ цього надходження — стара дореволюційна і сучасна проза, від найдавніших авторів до сучасних: Кашенко, Чайковський, Старицький, Хоткевич, Тулуб, Чапленко, Хижняк, Наріжний, Микитин, Будзиновський, Дудко, Дончук, Чемерис, Тельнюк, Ле, Липа, Олесь (це далеко не повний перелік). Саме та українська національна література, яка майже століття нищилася більшовиками. У книжково-журнальній пересилці (а це десяток великих поштових пакунків) надійшла також різнопланова науково-дослідницька, поетична, мемуарна, дитяча друкована спадщина нашого народу.

Переслані книги є неоціненними для українського читача, зокрема молоді. Передаємо низький уклін громаді осередку імені Святого Андрія на Флориді й Товариству української мови за коштовний дар і збереження для прийдешніх поколінь цього духовного багатства.

Українські книги — захисникам Вітчизни

Група волонтерів Миргородщини відвідала вишкільно-реабілітаційний центр Слобідської сотні добровільного батальйону ОУН (сотник — позивний «Бек»), який базується неподалік і проводить велику роботу з питань підготовки військових і медичних кадрів для української армії. Мета візиту — налагодження співпраці в питаннях національного виховання місцевої дітвори й молоді, а також допомога нашим захисникам продовольством та у вирішенні господарських питань.

Волонтери завезли овочі, фрукти, м'ясо, дві енергоефективні пічки-«буржуйки» — подарунок миргородських ковалів і ще низку потрібних у господарстві речей. Від миргородської діаспорної бібліотеки імені Галини Король в вручив представникам центру національну бібліотечку, адже серед основних предметів, які в них викладаються, — історія України та ідеологія.

Центр уже прийняв кілька екскурсій місцевої дітвори, і в мене є надія зробити його базовим місцем, де б маленькі українці могли серцем доторкнутися української слави і зростати патріотами. Зокрема мною передані книги: Героя України Левка Григоровича

Лук'яненка — «Національна ідея і національна воля», «Сповідь у камері смертників», «Маршал Жуков і українці у Другій світовій війні», «3 часів неволі. Одержимі»; Героя УПА Юрія Борця — «За Україну, за її волю», «Відродимо славу Україні!», «Слово до молоді»; новели про життя під більшовиками української письменниці (США) Оксани Мостович — «Загублені самоцвіти»; Павла Штепи — «Московство»; Анатолія Сазанського — «Проклятий рай», «Тридцять третя сльоза», «Зачарована держава», «Українська історично-етнографічна абетка»; Любомира Гайовської-Бойко (США) — «Моя лєкуча ностальгія»; письменника-дивізійника з Канади Романа Колісника — «Машерують добровольці...»; ветерана Володимира Коцуна (Австралія) — «Спомини дивізійника»; талановитої і трагічної української письменниці на канадських теренах Любові Василів-Базюк — «Дороги життя»; письменниці із Бразилії Віри Вовк — «Ораторія хвали»; поетеси Ганни Чернь (США) — «Червона ружа»; Сергія Домазара (Австралія) — «Замок над Вода-

ем» і ще низку інших цінних видань. Серед нових знайомих вважаю знаковою зустріч із хлопчиком у військовому строї на території вишкільного центру, юним українським націоналістом Тимофієм (Тимком) Литвиненком — позивний «Світ». Поки ми спілкувалися з керівництвом (мають багато проблем із постачанням, відсутністю комп'ютера, морозильної камери для зберігання продуктів), він стояв в охороні, а коли змінився, то копав із дослуженими солдатами навчальну траншею. Інструктор з бойового навчання, змахнувши рясний піт, сказав, що з Тимком пішов би на найскладніше бойове завдання.

Анатолій САЗАНСЬКИЙ, письменник, педагог, директор діаспорної бібліотеки ім. Галини Король, м. Миргород Полтавської обл.

На фото: другий зліва в першому ряду — командир підрозділу сотник «Бек»; Анатолій Сазанський із Тимофієм Литвиненком.